

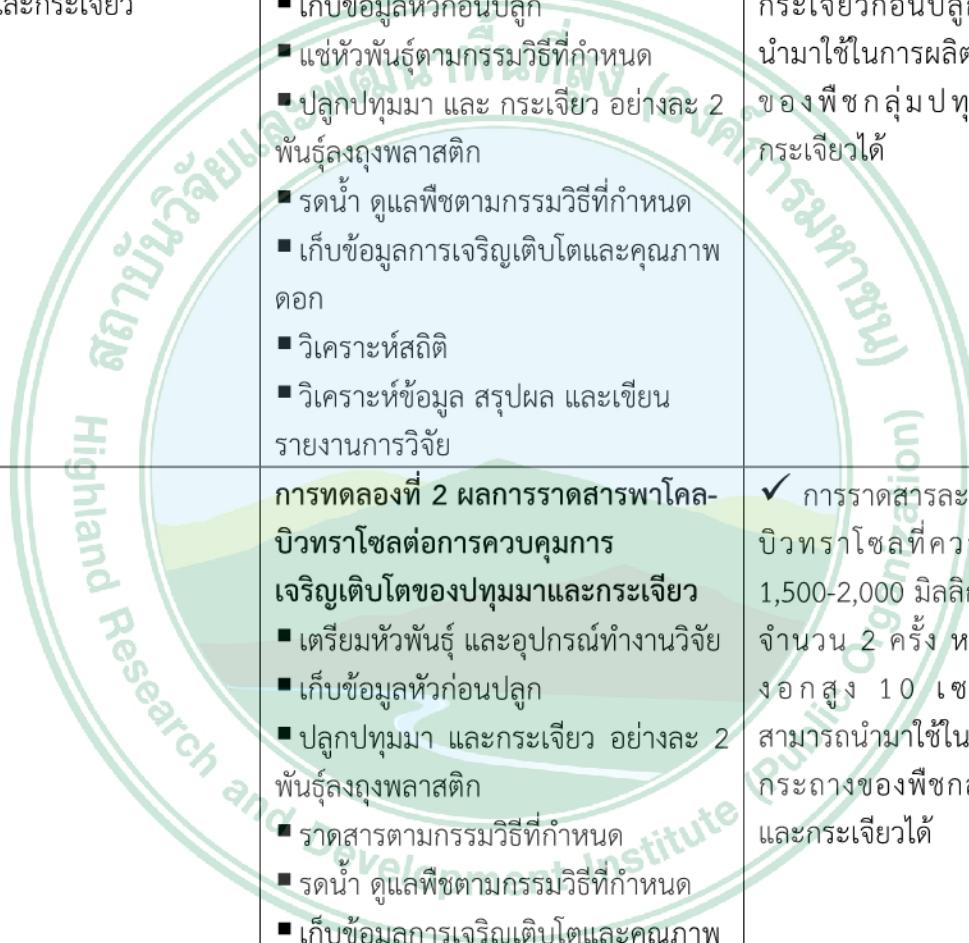
เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการเกษตร. 2548. ปทุมมา. รองพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
กรุงเทพฯ. 131 หน้า.
- จตุรงค์ เจริญชัย. 2553. การขยายพันธุ์โดยการแบ่งหัวและผลของจิบเบอเรลลิกแอกซิค (GA_3) ใน
ปทุมมา. ปัญหาพิเศษปริญญาตรี ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ คณะ
เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 38 หน้า.
- ประภัสสร อารยะกิจเจริญชัย. 2543. การขยายพันธุ์ว่านสีทิศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท วิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต เกษตรศาสตร์ (สาขาวิชาพืชสวน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
เชียงใหม่. 111 หน้า.
- ภัทรธิป กัյวานไกล. 2547. ผลของสารพาโคลบิวทร่าโซลต่อการเจริญเติบโตของปทุมมาพันธุ์
เชียงใหม่สีชมพู. ปัญหาพิเศษปริญญาตรี ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 41 หน้า.
- มลทิวา เพชรรัตน์. 2549. อิทธิพลของสารพาโคลบิวทร่าโซลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้าน^{การเจริญเติบโตของปทุมมาพันธุ์เชียงใหม่สีชมพู}
สุริวิทยาและชีวเคมีบางประการของปทุมมาพันธุ์เชียงใหม่สีชมพู. ปัญหาพิเศษปริญญาตรี
ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 44 หน้า.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 136 หน้า.
- รุจิเรх ตียะ. 2549. ผลของสารพาโคลบิวทร่าโซลต่อบานชื่นเพื่อเป็นไม้กระถาง. ปัญหาพิเศษปริญญา
ตรี ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 35 หน้า.
และ กระเจียวนพื้นที่สูง. สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน). 101 หน้า.
- สมบุญ เตชะกิจญาณ์. 2544. สุริวิทยาของพืช. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ. 237
หน้า.
- สัมพันธ์ คัมภิราณนท์. 2527. ออร์โมนพืช. ภาควิชาพฤกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 136 หน้า.
- สุริยา ศรีนาโภ. 2545. ผลของพาโคลบิวทร่าโซลและการจำลองสภาพการขันส่งต่อการเจริญเติบโต
ของปทุมมา. ปัญหาพิเศษปริญญาตรี ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 17 หน้า.
- ไสระยา ร่วมรังษี. 2556. การพัฒนาไม้ดอกของไทยสู่การแข่งขันในตลาดอาเซียน. แก่นเกษตร.
41(3): 209-212.
- ไสระยา ร่วมรังษี. 2558. รายงานฉบับสมบูรณ์. โครงการวิจัยเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิต
ปทุมมาและ กระเจียวนพื้นที่สูง. สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน). 101
หน้า.
- ไสระยา ร่วมรังษี. 2558. สริริวิทยาไม้ดอกประเภทหัว. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
275 หน้า.
- อรรรรณ วิชัยลักษณ์. 2548. ปทุมมา. รองพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
กรุงเทพฯ. 131 หน้า.

- อวรรณ สุปันธรรัม. 2542. การใช้พาโคบิวทราโซลเพื่อผลิตชาเป็นไม้กระถาง. ปัญหาพิเศษปริญญาตรี ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 18 หน้า.
- อั้งสนา อัครพิศาล 2557. การศึกษาและพัฒนาต้นแบบชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดโรคของใบไหม้หล่าปลีและใบจุดตามผักกาดหอมหอบนพื้นที่สูง. รายงานฉบับสมบูรณ์สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง. 79 หน้า.
- อั้งสนา อัครพิศาล 2558. การวิจัยและพัฒนาชีวภัณฑ์เกษตรและสารเคลือบผลสำหรับควบคุมโรคผลเน่าของสตรอเบอรี่. รายงานฉบับสมบูรณ์ สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง. 65 หน้า.
- Aliye, N., C. Fininsa, and Y. Hiskias, 2008. Evaluation of rhizosphere bacterial antagonists for their potential to bioprotect potato (*Solanum tuberosum*) against bacterial wilt (*Ralstonia solanacearum*). Biological Control. 47: 282–288.
- Bashana, L. E. D., J. P. Bashana, and R. M. Maier. 2010. *Bacillus pumilus* ES4: candidate plant growth-promoting bacterium to enhance establishment of plants in mine tailings. Environmental and Experimental Botany 69: 343-352.
- Bunya-atichart, K., S. Ketsa and W.G. Van Doorn. Postharvest physiology of
- Celikel, F. G. and M. S. Reid. 2002. Storage temperature affects the quality of cut flowers from the Asteraceae. HortScience. 37(1): 148–150
- Cevallos, J. C. and M. S. Reid 2001. Effect of dry and wet storage at different temperatures on the vase life of cut flowers. HortTechnology. 11:199–202
- Chanasut, U. 2005. Treatment to maintain the postharvest quality of cut Patumma (*Curcuma alismatifolia* ‘Chiang Mai Pink’ flowers. Acta Horticulturae. 682: 1097-1101.
- Curcuma alismatifolia* flowers. Postharvest Biology and Technology. 219-226.
- Daryl J. 1996. Managing postharvest temperature in cut flowers: a survey of overseas practices” RIRDC Research Paper No 96/11, 91 p
- Esh, A.M.H., M.A. El-Kholi and S.Taghian. 2011. Antagonistic Activities of *Bacillus amyloliquefaciens* From Phyllosphere Of Sugar Beet Against. Journal Plant Protection and Pathology, Mansoura University 2(1): 99-116.
- Gul, F., I. Tahir and S. M. Sultan. 2007. Effect of storage temperature on postharvest performance of *Amaryllis belladonna* L. cv. Rosea scapes. Journal of Plant Biology. 34: 43–47
- Kuehny, J.S., M.J. Sarmiento and P.C. Branch. 2002. Cultural studies in ornamental ginger. Trends in new crops and new uses: 477-482
- Lemessa, F., and W. Zeller. 2007. Screening rhizobacteria for biological control of *Ralstonia solanacearum* in Ethiopia. Biological Control. 42: 336–344.

- Leonard, R. T., T. A. Nell, A. Suzuki, J. E. Barrett and D. G. Clark. 2001. Evaluation of long term transport of Colombian grown cut roses. *Acta Horticulturae*, 543: 285–291
- Massomo, S.M.S., C.N. Mortensen, R.B. Mabagala, M.A. Newman and J. Hockenhull. 2004. Biological Control of Black Rot (*Xanthomonas campestris* pv. *campestris*) of Cabbage in Tanzania with *Bacillus* strains. *Journal Phytopathology* 152: 98–105.
- Olanbiwoninu, A.A. and F. Samuel. 2015. Production of bacterial amylases and cellulases using sweet potato (*Ipomoea batatas*. (L.) Lam.) peels. *African Journal of Biochemistry Research*. 9: 104-109.
- Rahman, M.F., M.R. Islam, T. Rahman, and M.B. Meah. 2010 biochemical characterization of *Ralstonia solanacearum* causing bacterial wilt of brinjal in Bangladesh. *Agricultural Science*. 21: 9 – 19.
- Schaad. N. W. 2001. Initial Identification of Common Genera, pp. 1-260. In: N. W. Schaad, J. B. Jones, and W. Chun, (eds.). *Laboratory Guide for Identification of Plant Pathogenic Bacteria*. 3. Australian Plant Pathology Press, United States of America.
- Shruti, M. and K.A. Naveen. 2011. Evaluation of rhizospheric *Pseudomonas* and *Bacillus* as biocontrol tool for *Xanthomonas campestris* pv. *campestris*. *World Journal Microbiol Biotechnol.*
- Sirirugsa, P., K. Larsen and C. Maknoi. 2007. The genus *Curcuma* L. (Zingiberaceae): distribution and classification with reference to species diversity in Thailand. *The Gardens' Bulletin*, Singapore. 203-219.
- Sun, L., Z. Lu., X. Bie., F. Lu, and S. Yang. 2006. Isolation and characterization of a co-producer of fengycins and surfactins, endophytic *Bacillus amyloliquefaciens* ES-2, from *Scutellaria baicalensis* Georgi. *World Journal Microbiology and Biotechnology*. 22: 1259–1266.
- van Doorn, W. G. and E. J. Woltering. 2005. Many ways to exit? Cell death categories in plants. *Trends in Plant Science*. 10(3): 117–122
- Waseem, S., T. Inayatullah, T. I. Sheikh and A. B. Mushtaq. 2011, Effect of dry and wet storage at cool temperatures on the postharvest performance of *Ranunculus asiaticus* L. flowers. *Front. Agric. China* 2011. 5(3): 382–387

ตารางสรุปเปรียบเทียบผลงานวิจัยกับแผนงานวิจัย

วัตถุประสงค์	กิจกรรมวิจัย	ผลการดำเนินงาน
1. เพื่อศึกษาผลของการใช้สารควบคุมการเจริญเติบโตต่อการผลิตไม้กระถางของปทุมมาและกระเจียวน้ำ	<p>การทดลองที่ 1 ผลของการแข่งขันพันธุ์ด้วยสารพาราโคลบิวทร่าโซลต่อการเติบโตของปทุมมาและกระเจียวน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ เตรียมหัวพันธุ์ และอุปกรณ์ทำงานวิจัย ▪ เก็บข้อมูลหัวก่อนปลูก ▪ แข่งขันพันธุ์ตามกรรมวิธีที่กำหนด ▪ ปลูกปทุมมา และ กระเจียวน้ำ อย่างละ 2 พันธุ์ลงถุงพลาสติก ▪ ระดน้ำ ดูแลพืชตามกรรมวิธีที่กำหนด ▪ เก็บข้อมูลการเจริญเติบโตและคุณภาพดอก ▪ วิเคราะห์สถิติ ▪ วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล และเขียนรายงานการวิจัย 	 <p>✓ การใช้สารละลายพาราโคลบิวทร่าโซลที่ความเข้มข้น 1,000-2,000 มิลลิกรัมต่อลิตร แข่งขันพันธุ์ปทุมมาและกระเจียวน้ำก่อนปลูก สามารถนำมาใช้ในการผลิตไม้กระถางของพีซกลุ่มปทุมมาและกระเจียวน้ำได้</p>
	<p>การทดลองที่ 2 ผลการระดับสารพาราโคลบิวทร่าโซลต่อการควบคุมการเจริญเติบโตของปทุมมาและกระเจียวน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ เตรียมหัวพันธุ์ และอุปกรณ์ทำงานวิจัย ▪ เก็บข้อมูลหัวก่อนปลูก ▪ ปลูกปทุมมา และ กระเจียวน้ำ อย่างละ 2 พันธุ์ลงถุงพลาสติก ▪ ระดับสารตามกรรมวิธีที่กำหนด ▪ ระดน้ำ ดูแลพืชตามกรรมวิธีที่กำหนด ▪ เก็บข้อมูลการเจริญเติบโตและคุณภาพดอก ▪ วิเคราะห์สถิติ ▪ วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล และเขียนรายงานการวิจัย 	<p>✓ การระดับสารละลายพาราโคลบิวทร่าโซลที่ความเข้มข้น 1,500-2,000 มิลลิกรัมต่อลิตร จำนวน 2 ครั้ง หลังจากพีชออกสูง 10 เซนติเมตร สามารถนำมาใช้ในการผลิตไม้กระถางของพีซกลุ่มปทุมมาและกระเจียวน้ำได้</p>
2. เพื่อพัฒนาวิธีการขยายพันธุ์ในการเพิ่มปริมาณหัวพันธุ์ปทุมมาและกระเจียวน้ำ	<p>การทดลองที่ 3 พัฒนาวิธีการขยายพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณหัวพันธุ์ปทุมมาและกระเจียวน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คัดเตรียมหัวพันธุ์ที่ใช้ในการทดลอง 	<p>✓ ทราบเทคนิคการขยายโดยการผ่าแบ่งหัวพันธุ์ออกเป็น 4 ชิ้น ตามยาว สำหรับหัวขนาดใหญ่ สามารถเพิ่มปริมาณหัว</p>

วัตถุประสงค์	กิจกรรมวิจัย	ผลการดำเนินงาน
	<p>ได้แก่ปทุมมา 1 สายพันธุ์ และกระเจียวย 1 สายพันธุ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ ทำการผ่าแบ่งหัวพันธุ์ตามกรรมวิธีที่กำหนด ■ เก็บข้อมูลคุณภาพหัวก่อนปลูก ■ ปลูกหัวพันธุ์ในตะกร้าโดยใช้ ทรายกับถ่านแกลบเป็นวัสดุปลูก ■ ทำการเก็บข้อมูลเบอร์เซ็นต์การออกและการเจริญเติบโต ในแต่ละกรรมวิธี ■ เก็บข้อมูลคุณภาพหัวพันธุ์ที่ระยะเก็บเกี่ยว ■ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ■ วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล เขียนรายงานการวิจัย 	ใหม่ต่อ กอ และผลผลิตได้ ในปทุมมาพันธุ์เชียงใหม่ พิงค์ โดยตุงเรด และกระเจียวยพันธุ์โกลเด้นเรน ส่วนในกระเจียวยส้มถ้าใช้หัวขนาดเล็กให้ทำการผ่าหัวพันธุ์ออกเป็น 4 ชิ้น ตามขวาง แต่ถ้าใช้หัวขนาดใหญ่ให้ทำการผ่าแบ่งหัวพันธุ์แบบ 4 ชิ้น ตามยาว
3. เพื่อพัฒนาวิธีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวปทุมมาและกระเจียวยตัดดอกเพื่อการส่งออก	<p>การทดลองที่ 4 ผลของการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำร่วมกับน้ำยาเย็น อายุปักแขกันต่ออายุการใช้งานของปทุมมาและกระเจียวย</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ เตรียมดอกปทุมมา และ กระเจียวยอย่างละ 1 พันธุ์ และอุปกรณ์ทำงานวิจัย ■ ดำเนินการทดลอง ตามกรรมวิธีกำหนด ■ บันทึกผลการทดลองตามกำหนด ■ วิเคราะห์ข้อมูล และสรุป 	☒ ทราบเทคนิคการเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 15 °C ร่วมกับการเก็บรักษาแบบเปียก ระยะเวลาการเก็บรักษา 3 วัน สามารถนำมาใช้ในการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวตัดอกปทุมมาและกระเจียวยเพื่อการส่งออกทั่วโลกได้
4. เพื่อคัดเลือกและทดสอบประสิทธิภาพ เชื้อปฏิปักษ์ในการควบคุมโรคทางดินของปทุมมาและกระเจียวย	<p>การทดลองที่ 5 การคัดเลือกและทดสอบประสิทธิภาพเชื้อปฏิปักษ์ในการควบคุมโรคทางดินของปทุมมาและกระเจียวย</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ สำรวจโรคพืชในแปลงปลูก ■ เก็บตัวอย่างโรค แยกเชื้อ ■ ทดสอบเชื้อปฏิปักษ์ ■ วิเคราะห์ข้อมูล 	☒ สามารถนำเชื้อปฏิปักษ์ไปใช้ในการควบคุมโรคทางดินของปทุมมาและกระเจียวยได้จำนวน 3 ไอโซเลท (MTR 13, MTR 14 และ NS5) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่ม <i>Bacillus spp.</i> และไม่มีผลกระทบด้านลบกับพืช